

ע"פ 2596/18 - כפיר זנזורי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 2596/18

ע"פ 2656/18

לפני:
כבוד המשנה לנשיאה ח' מלצר
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופטת ע' ברון
כפיר זנזורי
המערער בע"פ 2596/18
והמשיב בע"פ 2656/18:

נגד
מדינת ישראל
המשיבה בע"פ 2596/18
והמערער בע"פ 2656/18:

שני ערעורים על גזר דינו של בית המשפט המחוזי
במרכז-לוד בת"פ 52569-05-16 שניתן ביום
13.2.2018 על ידי כבוד השופטת מיכל ברנט

תאריך הישיבה: כ' באב התשע"ח (1.8.2018)

בשם המערער בע"פ 2596/18
והמשיב בע"פ 2656/18: עו"ד אלון אייזנברג

בשם המשיבה בע"פ 2596/18
והמערער בע"פ 2656/18: עו"ד נוגה בן סידי

פסק-דין

השופט י' עמית:

שני ערעורים מאוחדים על גזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז (כב' השופטת מ' ברנט) מיום 13.2.2018 בת"פ
52569-05-16.

1. המערער בע"פ 2596/18 (להלן: המערער) הורשע במסגרת הסדר טיעון על פי הודאתו בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע ושיבוש מהלכי משפט, לפי סעיפים 499 ו-244 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); ובעבירה של ייצור, הכנה והפקה של סמים מסוכנים, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.
- בתמצית ייאמר כי המערער הקים - בסיועו של הנאשם 2 בכתב האישום (יואב), ששכר עבורו יחידת גג גדולה - מעבדה לגידול קנבוס בשיטת ההידרו (להלן: המעבדה). באחת הפעמים, הסיע המערער את הנאשם 3 בכתב האישום ואדם נוסף למעבדה, כשברשות הנאשם 3 סכום של כ- 29,000 ₪ במזומן, עמו התכוון לרכוש סם. בסמוך לאחר מכן, כאשר הגיעו למעבדה שוטרים ובידם צו חיפוש, לא פתחו המערער ונאשם 3 את הדלת, כאשר בינתיים המערער הזהיר את יואב בטלפון הסלולרי "תעלם לכמה ימים". לאחר שהשוטרים פרצו לדירה, נתפסו במעבדה 137.6 ק"ג נטו של סם מסוג קנביס (הידרו).
2. בעקבות המלצות שירות המבחן, נעתר בית משפט קמא לבקשה לדחות את מועד גזירת עונשו של המערער על מנת לאפשר את השתלבותו בקהילה הטיפולית הסגורה "הדרך" (להלן: הקהילה הטיפולית). לבסוף לא שולב המערער בקהילה הטיפולית, בשל אי-הסכמתה לקבלו בתנאים שנקבעו על ידי בית משפט קמא, ובפרט התנאי לפיו יחויב בליווי מפקח בכל יציאה מן הקהילה, גם בשלבים האחרונים של שיקומו.
3. בגזר הדין מיום 13.2.2018, הוכרז המערער כסוחר סמים. נקבע כי מתחם העונש ההולם בעניינו עומד על 36-56 חודשי מאסר, אך בשל הסיכוי הממשי לשיקום, הועמד עונשו על 26 חודשי מאסר בפועל; 6 חודשי מאסר על תנאי; וקנס בסך 7,000 ₪. על גזר הדין נסבים שני הערעורים שלפנינו.
4. ערעורו של המערער על חומרת העונש, התמקד בטענה כי בית משפט קמא לא נתן משקל מספק להליך השיקום שעבר ולפוטנציאל השיקום הגבוה העולה מתסקירי שירות המבחן. לשיטתו, העובדה כי בית משפט קמא דחה את התנאים שהציבה הקהילה הטיפולית, הביאה לבסוף להחמרת העונש שהוטל עליו, באופן שאינו ראוי לאור נכונותו להשתלב בקהילה ולעבור הליך שיקום. בנוסף נטען כי מתחם העונש שנקבע אינו משקף את רמת הענישה הנוהגת בעבירות מסוג זה.
5. המדינה טענה בערעורה כי לא היה מקום לחרוג ממתחם הענישה מטעמי שיקום, וכי יש להחמיר בעונשו של המערער. לטענתה, לא הובאו תימוכין לטענת המערער כי היה מכור לסם ונגמל מהתמכרותו, טענה שעמדה בבסיס ההחלטה לחרוג לקולא. עוד נטען כי הקנס שהוטל על המערער היה נמוך מהראוי, לאור העובדה שהורשע בעבירה של ייצור סם בכמות מסחרית למטרות כלכליות.
6. אקדים ואומר כי דין שני הערעורים להידחות, בהינתן נקודת המוצא, שהיא גם נקודת הסיום, כי אין דרכה של ערכאת ערעור להתערב במידת הענישה, אלא במקרים חריגים, ולא זה המקרה שלפנינו.

ראשית, באשר לערעורה של המדינה, איני סבור כי היה מקום להרהר אחר התרשמות הגורמים המקצועיים, שירות המבחן ואנשי הקהילה הטיפולית, כי המערער היה במועדים הרלוונטיים מכור לסמים. מכל מקום, במסגרת השיקולים שבית משפט קמא ציין לצורך החריגה לקולא בגזר הדין, נזכרה אך העובדה שהפסיק לצרוך סמים וערך שינוי מחשבתי המגביר את סיכוייו להשתקם.

אכן, יש ממש בטענת המדינה לגבי הקנס הנמוך עד מאוד שהשית בית משפט קמא על המערער, אך למרות זאת, לא מצאתי להתערב בגובה הקנס, בשים לב לשיקולים לקולא שצוינו בגזר הדין.

7. ומכאן לערעורו של המערער.

העבירה של ייצור והפקת סם מסוכן בכמות כה משמעותית, היא עבירה חמורה, וכפי שציין בית משפט קמא, מגמת הענישה ביחס לעבירות אלה היא של החמרה והרתעה. כך, לדוגמה, בע"פ 8988/16 בן סימון נ' מדינת ישראל (8.3.2017), דחה בית משפט זה ערעורו של נאשם שגידל סם קנבוס בכמות של כ-87 ק"ג נטו, ובית המשפט המחוזי השית עליו 36 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 40,000 ₪. על אחת כמה וכמה בענייננו, שהכמות גדולה יותר. אף לא למותר לציין כי אין זו הסתבכותו הראשונה של המערער עם החוק, ובעבר הרחוק (בשנת 2007) הורשע בהחזקת אגרופן או סכין שלא למטרה כשרה, ובעבירות שבל"ר וניסיון הצתה (בשנת 2003).

הנה כי כן, בשורה התחתונה, דומה כי בית משפט קמא התחשב בתקופה של שנה וחודשיים בה היה המערער נתון באיזוק אלקטרוני, בנסיבותיו האישיות וברצונו להשתלב בהליך טיפולי. עם זאת, בהינתן כמות הסם הגדולה עד-מאוד שהפיק וייצר המערער לצרכי הפצה ומכירה, הרי שהעונש שהושת על המערער הוא אף על הרף הנמוך, ואינו מצדיק התערבות ערכאת הערעור.

8. לפני סיום, ארשום הערת אזהרה לפני הצרכנים והמשתמשים.

ריבוי המקרים המובאים לפנינו בעת האחרונה – של גידול, ייצור והפקת קנבוס לשם הפצה ומכירה, כמו גם הפצה ומכירה של קנבוס תוך שימוש באפליקציית ה'טלגראם', מעוררים את התחושה, הגם שאינה מגובה בסטטיסטיקה או במחקר אמפירי, כי המדיניות שבאה לידי ביטוי בחוק הסמים המסוכנים (עבירת קנס מיוחדת – הוראת שעה), התשע"ח-2018 (שתחולתו ביום 1.4.2019) – זלגה שלא בטובתה למחוזות אחרים. צרכנים ומשתמשים ואנשים נורמטיביים, שבעבר לא היו נכונים ליטול על עצמם סיכון להסתבך בעולם הפלילי, נכונים כיום לילך צעד נוסף ולהפוך למגדלים ולסוחרים בסם. זאת, מתוך תפיסה שגויה כי מדובר ב"סמים קלים", ובהינתן הטכנולוגיה המאפשרת מכירה והפצה קלה ו"סטריילית" של סמים. ברם, סחר בסמים הוא סחר בסמים. ידע כל מי שמהרהר בדרכים לעשיית כסף קל, כי מדיניות הענישה לא השתנתה ובית המשפט רואה בחומרה עבירות של סחר והפצה של סמים מסוכנים, גם סמים "קלים", תוך הטלת ענישה משמעותית ומרתיעה. צרכנים ומשתמשים – ראו הוזהרתם.

9. סוף דבר, שני הערעורים נדחים על כל רכיביהם, וגזר הדין יעמוד על כנו.

ניתן היום, א' באלול התשע"ח (12.8.2018).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה
